

ב"ה

פרשת תזריע

למה דווקא כהן מחליט על טומאת הצרעת של האדם?

"אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים" (פרשתנו יג, ב)

סדר טומאת הצרעת הייתה כך: כשראה אדם כתמים לבנים על עור בשרו, היה עליו לגשת לחכם מומחה הבקיא בנגעי הצרעת לשאולו האם זהו נגע טמא. וגם לאחר שחיווה דעתו לטומאה, לא הייתה חלה, עד שאמר אחד הכהנים "טמא".

ולכאורה, כיוון שהכהן סומך על דברי החכם באמירתו "טמא" - דהרי "אפילו כהן שאינו יודע לראות [היינו, שאינו בקיא בראיית נגעי הצרעת] החכם אומר לו והוא מחליט" (רמב"ם טומאת צרעת ריש פ"ט) – למה דווקא אמירתו של הכהן היא הגורמת חלות הטומאה?

והנה, אף ש"גזירת הכתוב הוא שאין טומאת נגעים וטהרתן אלא על פי כהן" (רש"י, פסוק ג), מ"מ, מפורסמים דברי הרמב"ם בסוף הלכות תמורה ש"אף על פי שכל חוקי התורה גזרות הן, ראוי להתבונן בהן, וכל שאתה יכול לתן לו טעם, תן לו טעם", ולכן גם בנידון דידן יש לעיין בדבר ולתת לו טעם, מסוים עכ"פ.

והעניין: בטומאת הצרעת מצינו חומרא יתירה שאינה בשאר הטומאות – "בדד ישב מחוץ למחנה מושבו" (פרשתנו יג, מו). עליו היה לצאת לגמרי מחוץ למחנה העם (מחוץ לג' המחנות) ושם גופא "בדד ישב" – שלא יהיו שאר טמאים יושבים עמו" (-רש"י עה"פ). והיינו, שמקומו של המצורע הוא מחוץ למחנה ואפילו של שאר הטמאים. וזוהי גם ענינה הרוחני של טומאת הצרעת, טומאה חמורה כל כך שהטמא יוצא לגמרי כביכול ממחנה העם. הוא כאילו נפרד משייכותו לישראל גוי קדוש.

ולכן אומרת התורה, שמי יכול לפסוק על יהודי אחר שהוא חלילה מנותק ממחנה הקדושה – רק הכהן.

אחת מתכונותיו של הכהן הוא היותו "איש החסד". זוהי גם אחת הסיבות שעליו דווקא הוטל לברך את העם בברכת הכהנים, ודווקא "לברך את עמו ישראל באהבה" (נוסח הברכה דברכת כהנים).

משום כך, סומכת התורה דווקא עליו בעניין טומאת הצרעת. כי דווקא הוא, שמרגיש (בעצם טבעו) את האדם שלפניו ואת גודל חומרת ההחלטה שבידיו עם ההשלכות הקשות שבעקבותיה שבאמירתו הוא מוציא את אותו אדם מכלל מחנה הקדושה, דווקא הוא יהיה זה שיגרום חלות לטומאה. כי הוא לא יחסוך שום מאמץ ויגיעה ויבדוק ויחקור שוב את החכם בנוגע לפרטי ההלכות בנגע זה כדי שאולי יצליח למצוא קולא מסוימת שניתן לסמוך עליה על מנת שלא להוציא את האיש ממחנה העם.

ואם גם לאחר החקירה והדרישה, מחליט הכהן שהוא טמא, אז ברור הדבר שזהו פסק דין אמיתי ומוחלט, ועליו אכן לצאת ממחנה הקדושה.

